

[Aksel Larsen.]

sig for at holde vælgerne i uvidenhed om, at der eksisterer en § 20, og i uvidenhed om paragraffens indhold, forsåvidt de ikke blev direkte tvunget til at omtale den i pressen, der har informeret læserne forkert, kan man let forestille sig, hvad de vil gøre, hvis de skal have en sådan suverænitetssafgivende lov konfirmeret ved folkeafstemning. Så vil de lade deres presse skrive mindst muligt om den, bilde læserne ind, at det er en fuldkommen uskyldig og selvfølgelig ting. De vil få følgeskab af retsforbundet med dets pantsatte landstingsmand, som ligervis som i forfatningskommissionen vil sige: når de har noget sådant i Holland, må vi også have det i Danmark — underforstået, at hvis læreren i naboskolen tæver drengene, skal overlærer Helge Madsen også tæve drengene ved sin skole. (*Oluf Pedersen:* Vrøvl!). Ja, det er ganske rigtigt, det er noget vrøvl, men sådan sagde hr. Helge Madsen i forfatningskommissionen. (*Oluf Pedersen:* Nej!). Ja, det ved det ærede medlem hr. Oluf Pedersen ikke, for han var der ikke. (*Oluf Pedersen:* Det kan jeg da forstå). Der er grænser for, hvad det ærede medlem forstår.

Formanden: Jeg henstiller, at man ikke diskuterer direkte.

Aksel Larsen: Ja, det har den ærede formand ret i.

Under disse omstændigheder kan man forestille sig, at flertallet af vælgerne vil regne med, at der overhovedet ikke er noget på færde, det er meningsløst at ulejlige sig hen og stemme. Så kan det meget vel gå således, at 28 pct. af vælgerne møder frem og stemmer nej, 4 pct. stemmer ja, og 68 pct. bliver hjemme på sofaen eller i kolonihaven, og så siger regeringen: så er det vedtaget, at vi kan afgive suveræniteten, folket har givet tilslutning. Altså, denne bestemmelse om de $\frac{5}{6}$ majoritet eller folkeafstemning er som garanti betragtet ingenting værd.

Må jeg i denne forbindelse sige, at det er lige stærkt nok, det man nu gør i et krampagtigt forsøg på at sikre sig de 45 pct. ved folkeafstemningen den 28. maj. Her sætter staten ind med neutral propaganda bare for at få vælgerne til at gå hen og stemme, men hvis vi får folkeafstemning om en af et rigsdagsflertal vedtagen lov, krævet enten

af en trediedel af folketingets medlemmer eller nødvendiggjort i henhold til § 20, er der ingen udsigt til, at staten vil sætte ind med en voldsom propaganda for at folk skal gå hen at stemme, tværtimod. Statens neutrale agitation for folkeafstemningen bliver stillet i et ganske besynderligt lys derved, at der for statens regning sendes kortfilm ud til biograferne og at man lader statsradiofonien spille op for fuldt orkester med agitation for, at man ikke alene skal møde frem og stemme, men også skal stemme ja til grundlovsforslaget. Ja, man lader nogle enkelte modstandere komme til orde. (*Bomholt:* Også det ærede medlem!). Men § 20 er den vigtigste af alle paragrafferne, og den interesserer statsradiofonien og det ærede medlem hr. Bomholt sig bestemt ikke for at få en speciel tale om i radioen.

Endelig er man i færd med fra regeringens og rigsdagsflertallets side at forsøge at købe sig, direkte kontant købe sig stemmer ved folkeafstemningen. Der ligger her i tinget og venter på behandling et forslag om eftergivelse af kommunehjælp den 5. juni, vel at mærke hvis grundlovsforslaget vedtages. Ja, undskyld, jeg har sjældent oplevet noget mere uanstændigt herinde end dette, at man direkte siger til vælgerne: hvis I vil agitere for at folk skal stemme ja til grundlovsforslaget den 28. maj, så skal vi eftergive jeres kommunehjælp den 5. juni. Det er stemmekøb, så det forslår noget, langt værre, end når visse partier forsøger at købe stemmer ved at give løfter om penge og sociale forbedringer til vælgerne. Jeg forstår ikke, at man ikke skammer sig, eller rettere sagt, jeg forstår det måske alligevel, for man er altså så ivrig for at få § 20 reddet i land og så bange for, at grundlovsforslaget med § 20 skal strandes, at man foruden statens agitation og vildførelse af vælgerne oven i købet møder op med kontante penge til dem for at have mulighed for at slæbe de 45 pct. i land.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Det er meddelt mig, at det ærede medlem hr. *Baagø-Hansen* ønsker at udtræde af udvalget for forretningsordenen.